

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 6(125)

2020.gada 31.maijs – 21.jūnijs

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bīkše

Jēzus uzstājās un sauca: *"Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes. To Viņš sacīja par Garu, ko vēlāk dabūja tie, kas Viņam ticēja; jo vēl nebija Gara, tāpēc ka Jēzus vēl nebija iegājis skaidrībā."* /Jņ. 7:37-39/

Vai esi kādreiz bijis izslāpis? Patiešām izslāpis pēc tīra un skaidra ūdens? Mēs zinām, ka limonādes un saldinātie dzērieni nevar remdēt slāpes un pat lieli okeāni, kas ir sāļi, to nespēj. Vienīgais, kas spēj remdēt slāpes, ir tīrs, dzidrs ūdens.

Jāņa evaņģēlijā lasām kā Jēzus svētku laikā uzstājas un sauc: *"Ja kam slāpst!"* Arī šodien Jēzus uzdod šo jautājumu mums visiem: *"Vai ir kāds, kam slāpst?"*

Šis jautājums šķiet ir nevietā un daudzi ieblīstu un teiktu: "Jēzu, ir svētki, dzīve tieši tagad notiek! Tik daudz ēdienu, dzērienu, dzīve ir jāsvin! Iespējams, mūsu kontekstā kādi teiktu: "Es esmu izslāpis pēc ceļošanas, ballītēm, iepirkšanās, bet tulīt, tulīt visus ierobežojumus atcels un viss būs kārtībā. Bet Jēzus jautā: *"Vai ir kāds, kam patiešām slāpst pēc tīra un dzīva ūdens?"* Vai tas, kā tu dzīvo un kur tu remdē savas slāpes, patiešām tevi veldzē?

Šī pasaule piedāvā tik daudz veidus, kā remdēt slāpes, kā būt veiksmīgiem, labākiem, skaistākiem, bet izrādās, ka tas ir piepildījums uz īsu brīdi. Iespējams, arī savā dzīvē tu atpazīsti slāpes pēc patiesa un dzīva ūdens. Dievs caur pravieti Jesaju uzrunā mūs: *"Jo Mana tauta ir atļāvusies divkārtēju grēku: tie atstājuši Mani, dzīvē ūdens avotu, un izrakuši sev akas, cauras akas, kas nepatur sevī ūdeni!"* /Jes. 2:13/ Visur, kur esam pametuši uzticību Dievam un sekošanu Viņa vārdam, tiek izraktas tukšas akas.

Kēniņš Dāvids vairākkārt Psalmos runā par slāpēm pēc Dieva, kad ir grēkojis un viņa dzīve izrādījusies tukša. *"Kā briedis brēc pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele brēc, ak, Dievs, pēc Tevis!"* /Ps. 42:2/

Es gribu uzdot tev šo jautājumu: kam tu uzticies? Kad tiešām viss ir slikti, kam tu uzticies? Vai tu uzticies savai gudrībai? Vai tu uzticies tam, ka viss jau kaut kā sakārtosies? Vai tu uzticies kādam, kas dos padomus un palīdzēs tikt ārā? Vai arī tu meklē Dievu? Dāvids ir izslāpis pēc Dieva un uzticas Viņam, un tāpēc, ka viņš uzticas Dievam, viņš var priecāties par Dievu.

Apustulis Pāvils raksta Efezas draudzei 4. nodaļā par veco un jauno cilvēku. Par grēkā esošu cilvēku un par apžēloto Jēzū Kristū, jauno cilvēku. Efezas draudze saskārās ar tiem pašiem kārdinājumiem un pasaules kārtību, ar kādu arī mēs sastopamies. Netiklība, pornogrāfija, izvirtība, laulības pārkāpšana, mantkārtība, meli, zagšana, rupjības, naidis, dusmas, liekulība utt.. Liels tukšums un slāpes.

Dieva vārds neglaimo cilvēkiem un pasaulei, bet ļauj ieraudzīt patiesību, ka *"Nav neviena, kas saprot, neviena, kas meklē Dievu...Viņu kājas steidzas izliet asinis, posts un bēdas ir uz viņu ceļiem, un miera ceļa viņi nepazīst, Dieva bijības nav viņu acu priekšā!"* /Rom. 3:10-18/

Katreiz, kad mēs ejam grēka ceļu, slāpes pieaug un ir tik mokoši rakt un rakt akas, kas izrādās cauras. Vecajā derībā lasām par izredzēto tautu, kuru Dievs ved uz apsolīto zemi un viņi piedzīvo fiziskas slāpes. Nonākot vietā Māra, izrādās, ka tās vietas ūdens ir nedzerams un rūgts.

Tas brīnišķīgais ir Dieva darbs pie savas tautas. Mēs varam lasīt: *"Mozus sauca uz To Kungu, un Tas Kungs viņam norādīja koku; un viņš to ielaida ūdenī, un ūdens kļuva salds. Tur viņš tiem deva likumus un tiesas un tos tur pārbaudīja, un sacīja: "Ja jūs klausīdami klausīsīt Tā Kunga, sava Dieva, balsij un darīsīt, kas taisns Viņa acīs, un ievērosīt Viņa baušļus, un turēsīt Viņa likumus, tad Es pār jums nelikšu nākt tām slimībām, kādām Es esmu līcis nākt pār ēģiptiešiem, jo Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts." /2.moz. 15:25-26/*

Dievs liek ielaist vienu koku nedzeramā un sabojātā ūdenī. Vai tas neliecina par Krusta koku, par Jēzu Kristu, kurš ienāca šajā grēka rūgtajā pasaulē un mira pie Krusta Golgātā, lai tā mēs būtu glābti un attaisnoti? Kur Jēzus Kristus ienāk un ticībā esam uz Viņu, mēs tiekam dziedināti un darīti brīvi. Tas ūdens top dzerams.

Skaidrais Dieva Vārds, sapurina un atmodina. Tā es, Dieva Vārda gaismā ieraugu, ka esmu grēcinieks. Tādēļ Jēzus uzstājas un sauc: *"Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer!"* Ticība ir Dieva darbs pie mums caur Svēto Garu. Mārtiņš Luters raksta: "Es ticu, ka es ar savu paša spēku un prātu nevaru uz Jēzu Kristu, savu Kungu ticēt, nedz pie Viņa tikt, bet Svētais Gars ar Evaņģēliju mani aicinājis, ar savām dāvanām apgaismojis, īstenā ticībā svētījis un uzturējis.."

Jēzus visu ir izdarījis un piepildījis pie Krusta Golgātā un tādēļ Viņš saka: *"Nāc un dzer"* Ko nozīmē dzert? Tas nozīmē ticēt, ka Jēzus ir miris un augšāmcēlies arī manis dēļ, es visu varu uzticēt Viņam. Jēzus Kristus krustā ir remdētas vislielākās, dziļākās slāpes pēc Dieva piedošanas un mīlestības. Svētais Gars aizvien mūs vada un uztur šajā ticībā, Dievs Svētais Gars ir nācis, lai Viņš mājotu mūsos. Jēzus saka: *"Svētais Gars pastāvīgi ir pie jums un mājō jūsos."* /Jņ 14:17/ Tas ir noticis, visi, kas kristīti Trīsvienīgā Dieva vārdā, ir saņēmuši Svēto Garu. Dievs Svētais Gars ir tas, kas ar Bībelē sacītajiem vārdiem mums katru dienu no jauna atgādina, ka mēs neesam atstāti vieni paši, bet atgādina par Dieva mīlestību Jēzū Kristū. Aizejot, Jēzus sacīja, ka Viņš būs pie mums ik dienas līdz pasaules galam. /Mt 28:20/ *"Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis."* /Jņ 14:26/

Jēzus dod kādu brīnišķīgu apsolījumu: *"Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes."* To Viņš sacīja par Garu, ko vēlāk dabūja tie, kas Viņam ticēja." /Jņ. 7:38-39/ Kad ticībā sakņojamies uz Jēzu Kristu un Dieva vārdā rokam savu aku, kad uzticam visus savus dzīves lēmumus Viņam, tad esam piepildīti un nekad nepiedzīvosim sausumu un šī straume nebeigsies.

Ieklausies Psalma vārdos: *"Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas!"* /Ps. 37:4/ Visos savas dzīves jautājumos meklē prieku Dievā. Kad piedzīvo Dieva mīlestību Jēzū Kristū, tad mēs vairs negribam rakt paši savas akas un dzīvot slāpēs. Kad esam ietērpti Viņa piedošanā, tad atlaižam visus elkus un viltus avotus.

"Un Tas Kungs tevi vienmēr vadīs un paēdinās tavu dvēseli arī tukšās vietās un stiprinās tavus locekļus, ka tu būsi kā auglīgs dārzs un kā ūdens avots, kurā ūdens neizsīkst." /Jes. 58:11/

IESVĒTĪBAS

Vasarsvētkos mūsu draudzē tika iesvētīti jaunie draudzes locekļi. Iesvētes mācības viņi uzsāka februāra sākumā un arī ārkārtas situācijas laikā tās turpinājās, tikai citādākos formātos. Lai varētu ar viņiem labāk iepazīties, lūdzām katram īsi pastāstīt par sevi un savu ceļu līdz draudzei.

Jēkabs Kalniņš: Iesvētīties mani pamudināja lūgums kopā ar draudzeni Aivu kļūt par krustvecākiem Aivas māsas Santas un Santas vīra Ģirta meitai Norai. No iesvētes mācībām visvairāk atmiņā palikušas draudzīgās sarunas par jebkuru skarto tēmu ar visiem, kas apmeklēja iesvētes mācību un tas, ka vienmēr sākām un noslēdzām katru tikšanos ar lūgšanu, arī tad, kad tikšanās notika interneta vidē. Ikdienā strādāju elektrolīniju projektēšanas un izbūves uzņēmumā Madonā. Veicam projektēšanas un izbūves darbus pārsvarā Alūksnes, Gulbenes, Jēkabpils, Madonas un šad tad arī Cēsaines pusē. Kā viens no vaļaspriekiem ir volejbols, bet tas gan kādu brīdi pastumts malā, jo pašlaik uzmanības centrā ir savas lauku mājas atjaunošanas un labiekārtošanas darbi. Šos darbus

mani diezgan spēcīgi mudina tas, ka es vēlos, lai maniem brāļiem un māsai un viņu bērniem ir skaista un sakopta vieta laukos, kur atbraukt un atpūsties brīvdienās visiem kopā.

Aiva Sudraba: Mani pamudināja iesvētīties lūgums kļūt par krustmāti. Atmiņā palikusi draudzīgā atmosfēra, kad tikāmies klātienē nodarbībās. Katra iesvētes mācību tēma arī likās saistoša, varēja uzzināt ko jaunu. Vēl atmiņā palicis tas, ka katru nodarbību sākām ar lūgšanu. Strādāju par projektu vadītāju Gulbenes novada pašvaldībā. Kā savu vaļasprieku varu minēt sportu, īpaši skriešanu, kā arī ceļošanu.

Klīnta Kārklīņa: Vienmēr esmu gājusi baznīcā, bet šis ir tāds lielāks solis. Iesvētes mācībās visvairāk uzrunāja tēma par Jēzu Kristu, to visvairāk arī zināju. Ikdienā es mācos skolā, spēlēju klavieres, dziedu un braucu uz nometnēm.

Edgars Niedra: Mani pamudināja iesvētīties doma par laulību. No iesvētes mācībām vissvairāk atmiņā palikusi tēma par baušļiem, ka katrs bauslis ir plašāks nekā tā nosaukums. Strādāju uz ekskavatora un brīvajā laikā deju tautiskās dejas, un apbraukāju Latvijas skaistās vietas, kā arī ļoti patīk makšķerēt.

Solvita Temicka: Vēlme iesvētīties man bija, lai sakārtotu attiecības ar Dievu. Vienmēr ir bijusi sajūta, ka, ja tu esi kristīts un svētīts, tad tev tiek dota garīga imunitāte, kas sargā. Manā ģimenē neviens nav kristīts un bija vēlme to visu mainīt. No iesvētes mācībām visspilgtāk atmiņā ir palicis tas, ka mūsu kārības rezultātā mēs varam neatgriezeniski nodarīt ļaunumu un sāpes sev tuvākajiem. Man patīk pavadīt laiku pie dabas un lasīt grāmatas. Strādāju šobrīd bārā un mācos paralēli pedagoģiju.

Egija Ravinska: Pievienojos draudzei, jo vēlējos iepazīt baznīcas mācību un apliecināt ticību. Iesvētes mācībās ļoti patika runāt par un ap baušļiem. Mans vaļasprieks ir ritenbraukšana.

Kristīts un iesvētīts tika arī **Sandis Kalniņš**, un iesvētīta **Dārta Birzniece**. Kā draudze priecājamies par katru jauno brāli un māsu, kuru varam uzņemt mūsu draudzē! Novēlam Dieva svētību un stipru ticību tālākajā ceļā, kuru varēsim iet kopā kā draudze!

APLIECINĀT KRISTU

Mācītājs Kārlis Zikmanis

“Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, arī Es apliecināšu sava debesu Tēva priekšā.” (Mt 10:32)

Kad mēs iesvētāmies baznīcā, mēs dzirdam šādus vārdus, ko Jēzus saviem mācekļiem teica: *“Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, arī Es apliecināšu sava debesu Tēva priekšā.”* Apliecināšana ir svarīga daļa no kristietības. Jēzus pavēlēja saviem mācekļiem apliecināt Viņu, tātad Viņš to saka mums: tev būs Mani apliecināt! Bet šī nav tikai pavēle vien. Tā ir pavēle ar apsoli – ja mēs apliecināsim Jēzu pasaules priekšā, tad Viņš apliecinās mūs Tēva priekšā.

Apliecināt savu ticību ir nozīmīgi mūsu pestīšanai. Pāvils savā vēstulē Romiešiem saka: *“Un, ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no mirušajiem, tu tiks glābts” (Rm 10:9).* Sirds ticība un mutes apliecināšana iet roku rokā. Kaut kas notiek, kad izsakām savas domas vārdos. Pavisam var iemīlēties meitenē no tālienes, bet nekas nenotiks līdz brīdim, kamēr viņš savu mīlestību neapliecinās viņai. Ir svarīgi izteikt vārdos to, ko mēs jūtam. Tas pats ar ticību. Mēs varam turēt savu ticību pie sevis, bet kaut kas garīgi notiek, kad apliecinām savu ticību Kristum citam cilvēkam. Mūsu ticība kļūst reāla, gandrīz taustāma, kad dalāmies ar citiem, jo tad ticība vairs nav tikai personiska lieta, ko es varu noslēpt kā tādu noslēpumu, bet tā kļūst par kopīgu atklātu lietu, kas nes dzīvību sev un citiem. Kā Jēzus teica: *“Gaismekli iededzis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; un tas spīd visiem, kas ir namā.” (Mt 10:15)*

Ticības apliecināšanai jeb liecināšanai ir sava gaišā puse, kad cilvēks, ar ko mēs dalāmies, ir uzņemošs un atvērts. Man nesen vaicāja, kas man, kā mācītājam patīk savā aicinājumā. Es atbildēju, ka man patīk, kad tu redzi to brīdi, kad cilvēks kļūst ticīgs. Notiek tāds kā “klikšķis” un cilvēkam “pielec”. To ir brīnišķīgi piedzīvot. Citreiz tas ir kā lēna gaisma, kas sāk atmirdzēt cilvēka acīs, kad viņš sāk saprast, ko Jēzus ir darījis viņa labā. Bez liecināšanas, bez apliecināšanas šis “klikšķis” cilvēkos

nenotiktu. Ikviens ir kristietis, jo ir bijuši citi kristieši, kas par to stāstījuši. Jēzum nav cits plāns. *“Ejiet un dariet par mācekļiem”* (Mt 28:19) nozīmē tieši to. Pasaules evaņģelizācija ir mūsu rokās, un tas sākas ar mums. Mēs esam Jēzus mute un rokas šajā pasaulē.

Dažreiz cilvēki prasa, kā lai es liecinu par Kristu. Es nezinu, ko teikt, neesmu izglītots ticības lietās, nemāku saistoši stāstīt par Jēzu. Svarīgākais pirms mutes liecināšanas, ir tas, ko saka mūsu dzīve. Vai mēs dzīvojam tikumīgu, kristīgu dzīvi? Vai mēs atstājam pozitīvu iespaidu uz mūsu apkārtējo vidi mājās un darbā vai negatīvu? Respektīvi, vai mēs atšķiramies no pasaules tā, ka citi var pamanīt mūsos sāli un gaismu? Šis gan ir Svētā Gara darbs mūsos, bet, vai mēs ļaujam Svētajam Garam caur mums strādāt, vai mēs ar savu domāšanu vai rīcību esam tam šķērslis?

Ne visiem ir dota Gara dāvana uz ielas sludināt, bet mēs visi varam stāstīt par Jēzu saviem draugiem. Draugu evaņģelizācija ir visdabiskākā. Ir tāds teiciens: **legūsti draugu, esi draugs, ved draugu pie Kristus!** legūsti draugu nozīmē būt draudzīgam un meklēt cilvēkus, ar ko varētu draudzēties. Esi draugs nozīmē tieši to – būt patiesam draugam priekš un bēdās. Ved draugu pie Kristus nozīmē dalīties ar visdārgāko, kas tev ir – draudzību ar Jēzu. Cik mēs esam padomājuši par to, ka varam savus draugus aicināt uz baznīcu? Uz dievkalpojumiem, vīru vakariem, sievu vakariem, Alfa kursu, Bībeles stundām? Cilvēkam vienam pašam ienākt svešā vietā ir grūti, bet kopā ar draugu tas ir viegli.

Apliecināt savu ticību citiem nav viegli. Tas prasa, ka mēs atveramies citu priekšā, kas nozīmē mēs varam tikt ievainoti. Kāds varētu mūs izsmiet vai nesaprast. Bet tas tā ir bijis no iesākuma. Kains nogalināja Ābelu, jo nesaprata viņa tuvās attiecības ar Dievu. Pravieši kā Jeremija tika apcietināti, apliecinot Dieva vārdu. Apustuļi un neskaitāmi asins liecinieki gāja bojā, apliecinot Kristu. Pavisam nesen šajā zemē kristietība tika vajāta, un varbūt šajā zālē sēž kāds vai jūs pazīstat kādu, kas tika vajāts ticības dēļ. Paldies Dievam mēs dzīvojam brīvā zemē tagad, un varam bez bailēm liecināt par Kristu. Jautājums ir, cik mēs to darām, un cik mēs kaunamies to darīt?

Jēzus teica: *“Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, arī Es apliecināšu sava debesu Tēva priekšā. Bet, kas Mani noliegs cilvēku priekšā, to arī Es noliegšu sava debesu Tēva priekšā.”* **Lai Dievs mums dod Gara spēku Viņu apliecināt, ne tikai savu iesvētību dienā, ne tikai dievkalpojumos un svētbrīžos, bet ikdienā ar saviem vārdiem un saviem darbiem.** Āmen.

Izmantotais avots: www.krustabaznica.lv

PASMAIDI ☺

„Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.” /Jņ. 14:26/

Vācijas ziņu portālos ticis vēstīts, ka kāds autovadītājs tika paglābts no 105 Eur liela naudas soda brīdī, kad tika pieķerts ātruma pārkāpšanā ar fotoradaru. Viņu izglāba sniegbalts balodis, kas bija izlidojis tieši priekšā auto vadītāja sejai. Pārkāpēja identitāti slēpa putna izplestie spārni. Vācijas policijas darbinieki jokojušies, ka pārkāpēju ir pasargājis Svētais Gars - atsaucoties uz balodi - Svētā Gara simbolu kristietībā.

Vācijas policisti komentējot sacīja: “Mēs esam šo notikumu uztvēruši kā zīmi un šoreiz atstājam ātruma pārkāpēju nesodītu” un amatpersona no netālās Viersenas pilsētas, kas atrodas netālu, ir piebildusi: “Mēs ceram, ka pasargātais ātruma pārkāpējs sapratīs šo mājienu no augšas un turpmāk brauks pēc noteikumiem.”

Ātruma pārkāpējs ir braucis uz 54 km/h vietā, kur atļautais ātrums ir bijis 30 km/h. Viersenas policija piebilda, ka balodim vajadzēja saņemt naudas sodu par tik ātru lidošanu apdzīvotā vietā. “Tā kā mēs nezinām, vai balodis steidzās uz gaidāmajiem kristiešu svētkiem (Vasarsvētkiem), mēs arī šeit nolēmām par labu žēlastībai.”

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 31.maijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Svētā Gara svētki – Vasarsvētki
Ceturtdiena 4.jūnijs	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 7.jūnijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Trīsvienības svētki
Ceturtdiena 11.jūnijs	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 14.jūnijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	2. svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 18.jūnijs	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 21.jūnijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	3. svētdiena pēc Vasarsvētkiem

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 17⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti un pārējos ziedojumus lūdzam pārskaitīt uz draudzes bankas kontu:

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844

„Draudzes Vēstis” lasi arī draudzes mājaslapā: www.cesvainesdraudze.lv

Un seko līdzi draudzes facebook lapai: facebook.com/cesvainesdraudze